

Dit artikel werd in licentie gegeven door Belgapress. Het gebruik ervan is enkel toegestaan door natuurlijke personen voor privégebruik. Voor elk ander gebruik is de voorafgaandelijke toestemming van de uitgever vereist.

‘La danse des renards’: een atypische boksfilm met toptalent voor én achter de camera ★★★★★

23-03-2026 De Standaard - Johan Faes

Een Belgische regisseur die doet hopen en een Franse acteur die doet dromen. ‘La danse des renards’ is een dubbele ontdekking.

Met *La danse des renards* (Engelse titel: *Wild foxes*) maken we kennis met twee toptalenten van wie we nog zullen horen. De atypische boksfilm is het officiële debuut van de Belgische cineast Valéry Carnoy, na zijn warm onthaalde afstudeerproject *My planet* en de met prijzen overladen kortfilm *Titan*.

Veelbelovend was hij dus al, en met *La danse des renards* levert hij meteen iets af met een eigen signatuur. Op het festival van Cannes werd dat erkend met twee accolades: het Europa Cinemas Label, dat extra ondersteuning biedt van de Europese arthousecinema’s, en de SACD Coup de Coeur Award waarvan de jury loofde hoe de film “de worstelingen van de adolescentie” verbeeldt. Daarnaast verwees ze naar dat tweede toptalent, “een kwetsbare acteur met de kracht van James Dean”.

Samuel Kircher viel al op in *L’été dernier* (2023) van Catherine Breillat, waarin hij een verboden liefde beleeft met zijn stiefmoeder. Van jager naar prooi, Kircher heeft de subtiliteit en souplesse van zijn echte moeder overgeërfd, de Franse actrice Irène Jacob, van wie de wereld in 1991 weke knieën kreeg door haar dubbelrol in Kieslowski’s *La double vie de Véronique*.

Tussen gevoelig en stoer

De souplesse die haar zoon etaleert in *La danse des renards* heeft meerdere gradaties. Hij is de beweeglijke bokskampioen Camille die na een ongeluk kampt met pijn en angsten, waarvoor weinig geduld is aan het sportinternaat. Veerkracht, leren de testosteronpubers, is iets wat je niet per se opkweekt met duurlopen en pull-ups. Ook op liefdesvlak is er mentale groei, met de nodige pijnen, wanneer Camille richting Yas pivoteert, een taekwondoka die trompet speelt.

De film jongleert voortdurend met dat spanningsveld tussen gevoelig en stoer, en het is de tengere Kircher op het afgetrainde lijf geschreven. Fysiek deelt hij rake klappen uit, terwijl het mentale incasseren nog het meeste van hem vergt. Het is overleven in dat kluwen van jonge bokkers. Net zoals het dat is voor de ongenode vossen die hij rauw vlees voedert in de bossen rond de vechtsportschool. Regisseur Valéry Carnoy legt er immers nog een metaforische laag bovenop, die mooie beelden oplevert, maar soms wat gechargeerd overkomt. Een minimale desalniettemin, want het hart van de film mist nauwelijks een slag. Tussen jager en prooi loopt ook een derde pad.

La danse des renards

Van: Valéry Carnoy

Met: Samuel Kircher, Faycal Anaflous, Anna Heckel (94 min.)

Aanbod

Praktische info

Zoeken

Links

Collectie Heemkring

Startpagina 2026
